

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLINGS FÖRDRAGSSERIE

Utgiven i Helsingfors den 19 september 2012

72/2012

(Finlands författningssamlings nr 515/2012)

Statsrådets förordning

om sättande i kraft av konventionen om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (Nordisk arresteringsorder) och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen

Utfärdad i Helsingfors den 13 september 2012

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 2 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (Nordisk arresteringsorder) (1382/2007), sådan paragrafen lyder i lag 354/2012:

1 §

Den i Köpenhamn den 15 december 2005 ingångna konventionen om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (Nordisk arresteringsorder) träder i kraft den 16 oktober 2012 så som därom har överenskommits.

Konventionen har godkänts av riksdagen den 27 november 2007 och av republikens president den 21 december 2007. Godkännandeinstrumentet har deponerats hos det danska utrikesministeriet den 21 december 2007.

2 §

De bestämmelser i konventionen som inte

hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

3 §

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (Nordisk arresteringsorder) (1382/2007) träder i kraft den 16 oktober 2012.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 16 oktober 2012.

Helsingfors den 13 september 2012

Justitieminister *Anna-Maja Henriksson*

Lagstiftningsråd Jaakko Rautio

*Fördragstext***Konvention om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott
(Nordisk arresteringsorder)**

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige har enats om följande.

Ingress

(1) Enligt slutsatserna från det nordiska justitieministermötet på Svalbard i juni 2002, bör den nuvarande utlämningsordningen mellan de nordiska staterna förbättras och det formella utlämningsförfarandet mellan de nordiska staterna avskaffas.

(2) Det bör införas en ordning med ömsesidigt erkännande av beslut om frihetsberövanden.

(3) De nordiska staternas uttalade mål om en ännu smidigare lagstiftning på detta område har medfört en önskan om att avskaffa den nuvarande utlämningsordningen och införa en ordning grundad på en nordisk arresteringsorder om ömsesidigt erkännande, där överlämnande skall ske om inte någon av de i konventionen angivna vägransgrunderna föreligger. Därutöver kommer införandet av en ny ordning för överlämnande av dömda eller misstänkta personer för verkställighet av påföljd eller för lagföring att göra det möjligt att skapa en mindre komplicerad ordning än de nuvarande utlämningsprocedureerna, inklusive den europeiska arresteringsordern.

(4) Denna konvention bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen, vilka principer är gemensamma för de nordiska staterna. Konventionen respekterar de grundläggande rättigheterna, som de garanteras av den europeiska konventionen av den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och respekterar de nordiska staternas nationella identitet.

(5) Denna konvention hindrar inte de nordiska staterna från att tillämpa sina konstitutionella regler om prövning i laga ordning, föreningsfrihet, tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier.

(6) Ingen får avvisas, utvisas, utlämnas, överlämnas, vidareutlämnas eller vidareöverlämnas till en stat där han eller hon löper allvarlig risk att utsättas för dödsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

(7) Beslut om verkställighet av en nordisk arresteringsorder skall kontrolleras i tillräcklig omfattning, vilket innebär att en rättslig myndighet i den stat där den eftersökta personen har gripits skall avgöra om personen skall överlämnas.

(8) Centralmyndigheternas roll i verkställandet av en nordisk arresteringsorder skall begränsas till praktiskt och administrativt bistånd.

(9) Systemet med en nordisk arresteringsorder vilar på en hög grad av förtroende mellan de nordiska staterna.

(10) Danmark, Finland och Sverige har genomfört rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF). Samtliga nordiska stater har anslutit sig till flera av konventionerna på detta område, t.ex. den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och den europeiska konventionen av den 27 januari 1977 om bekämpande av terrorism.

(11) Den nordiska arresteringsordern skall ersätta samtliga tidigare instrument om utlämning mellan de nordiska staterna.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definition av och skyldighet att verkställa en nordisk arresteringsorder

1. Den nordiska arresteringsordern är ett rättsligt avgörande, utfärdat av en nordisk stat med syftet att en annan nordisk stat skall gripa och överlämna en eftersökt person för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd.

2. En europeisk arresteringsorder, upprättad i enlighet med Europeiska unionens råds rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, utfärdad av Danmark, Finland eller Sverige skall betraktas som en nordisk arresteringsorder enligt denna konvention.

3. Staterna skall verkställa varje nordisk arresteringsorder i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande och bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 2

Tillämpningsområde för den nordiska arresteringsordern

1. En nordisk arresteringsorder får utfärdas för gärningar som enligt den utfärdande statens lagstiftning kan leda till ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd (lagföring) eller som har lett till att det har

dömts ut ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd (verkställighet av påföljd).

2. Överlämnade för lagföring eller verkställighet av påföljd för flera gärningar kan ske, även om förutsättningarna enligt punkt 1 är uppfyllda endast i förhållande till en av gärningarna.

3. Brott enligt den utfärdande statens lagstiftning skall medföra överlämnande på grundval av en nordisk arresteringsorder enligt villkoren i denna konvention och utan kontroll av dubbel straffbarhet.

Artikel 3

Fastställande av de behöriga rättsliga myndigheterna m.m. och definition av tredjeland

1. Den utfärdande rättsliga myndigheten är den rättsliga myndighet i den utfärdande staten som enligt denna stats lagstiftning är behörig att utfärda en nordisk arresteringsorder.

2. Den verkställande rättsliga myndigheten är den rättsliga myndighet i den verkställande staten som enligt denna stats lagstiftning är behörig att verkställa en nordisk arresteringsorder.

3. Varje stat får utse en centralmyndighet för att biträda de behöriga rättsliga myndigheterna.

4. Varje stat förklarar vid ratifikationen av konventionen vilka rättsliga myndigheter som är behöriga enligt dess nationella lagstiftning och om en centralmyndighet har utsetts.

5. I denna konvention avses med ett "tredjeland" varje stat utanför Norden och EU.

Artikel 4

Skäl till att verkställighet av en nordisk arresteringsorder skall vägras

(obligatoriska vägransgrunder)

Den verkställande rättsliga myndigheten skall vägra att verkställa en nordisk arresteringsorder i följande fall.

1) Om det brott som ligger till grund för den nordiska arresteringsordern omfattas av amnesti i den verkställande staten och denna stat var behörig att lagföra brottet enligt sin egen lagstiftning.

2) Om den eftersökta personens ansvar för samma gärning har prövats genom en lagakraftvägande dom i en nordisk stat eller i en medlemsstat i EU, och, vid fällande dom, påföljden har avtjänats, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet.

3) Om den eftersökta personen, enligt lagstiftningen i den verkställande staten, på grund av sin ålder ännu inte kan ställas till straffrättsligt ansvar för de gärningar som ligger till grund för den nordiska arresteringsordern.

Artikel 5

Skäl till att verkställighet av en nordisk arresteringsorder får vägras

(fakultativa vägransgrunder)

Den verkställande rättsliga myndigheten får vägra att verkställa en nordisk arresteringsorder i följande fall.

1) Om den eftersökta personen är föremål för lagföreläggelse i den verkställande staten för samma gärning som den som ligger till grund för den nordiska arresteringsordern.

2) Om den gärning som ligger till grund för den nordiska arresteringsordern enligt den verkställande statens lagstiftning anses begången helt eller delvis på dess territorium eller en plats som är likställd med den statens territorium, och gärningen inte utgör brott enligt den verkställande statens lagstiftning.

3) Om den eftersökta personens ansvar för samma gärningar har prövats genom en laga-

kraftvunnen dom i tredjeland och, vid fällande dom, påföljden har avtjänats, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet.

4) Om de rättsliga myndigheterna i den verkställande staten har beslutat att antingen inte väcka åtal för de gärningar som ligger till grund för den nordiska arresteringsordern eller underlåta åtal, eller om den eftersökta personen i en annan nordisk stat omfattas av ett slutligt avgörande för samma gärningar som hindrar senare lagföreläggelse.

5) Om den nordiska arresteringsordern har utfärdats för verkställighet av en påföljd och den eftersökta personen uppehåller sig i, är medborgare i eller är bosatt i den verkställande staten och denna stat åtar sig att själv verkställa påföljden enligt sin lagstiftning.

Artikel 6

Villkorat överlämnande

Om den person som är föremål för en nordisk arresteringsorder för lagföreläggelse är medborgare i eller är bosatt i den verkställande staten, får överlämnandet underkastas villkoret att personen efter att ha hörts skall sändas åter till den verkställande staten för att där avtjäna det frihetsstraff eller den frihetsberövande åtgärd som personen har ådömts i den utfärdande staten.

Artikel 7

Den nordiska arresteringsorderns innehåll och form

1. En nordisk arresteringsorder skall innehålla följande uppgifter, uppställda i enlighet med formuläret i bilagan.

a) Den eftersöktes identitet och nationalitet.

b) Namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den utfärdande rättsliga myndigheten.

c) Uppgift om förekomsten av en verkställbar dom, ett anhållnings- eller häktningsbeslut eller något annat verkställbart rättsligt beslut med samma rättsverkan som omfattas av artikel 1 och 2.

d) Brottets beskaffenhet och brottsrubricering.

e) En beskrivning av de omständigheter under vilka brottet begåtts, inbegripet tidpunkt och plats, samt den eftersöktes delaktighet i brottet.

f) Den påföljd som dömts ut, när det rör sig om en slutlig dom, eller den straffskala för brottet som föreskrivs i den utfärdande statens lagstiftning.

g) Eventuella andra konsekvenser av brottet.

2. Om en arresteringsorder avser flera brott, räcker det att det finns ett anhållnings- eller häktningsbeslut för ett av brotten.

skrivs i artikel 7, skall registreringen anses likvärdig med en nordisk arresteringsorder i avvaktan på att arresteringsordern i vederbörlig ordning mottas av den verkställande rättsliga myndigheten.

4. Om den myndighet som tar emot en nordisk arresteringsorder saknar behörighet att verkställa denna, skall den omgående självständigt sända den nordiska arresteringsordern vidare till den behöriga myndigheten i sin stat och underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta.

Artikel 9

Den eftersöktes rättigheter

1. När en eftersökt person grips, skall den behöriga verkställande rättsliga myndigheten, i enlighet med sin nationella lagstiftning, upplysa personen om den nordiska arresteringsordern och dess innehåll samt om möjligheten att lämna samtycke till överlämnande till den utfärdande rättsliga myndigheten.

2. En eftersökt person, som har gripits för att en nordisk arresteringsorder skall kunna verkställas, har rätt till juridiskt biträde och tolk i enlighet med den nationella lagstiftningen i den verkställande staten.

Artikel 10

Fortsatt frihetsberövande

1. När en person grips på grundval av en nordisk arresteringsorder, skall den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med den verkställande statens lagstiftning avgöra om personen fortfarande skall vara berövad friheten. Det är alltid möjligt att, i enlighet med den nationella lagstiftningen i den verkställande staten, tillfälligt försätta personen på fri fot, om den behöriga myndigheten i denna stat vidtar alla de åtgärder som den bedömer nödvändiga för att undvika att personen avviker.

2. För utredningen och för att säkra överlämnandet får respektive lands nationella rättsmedel brukas.

KAPITEL 2

ÖVERLÄMNANDEFÖRFARANDE

Artikel 8

Översändande av en nordisk arresteringsorder

1. Om det är känt var den eftersökta personen befinner sig, får den utfärdande rättsliga myndigheten översända den nordiska arresteringsordern direkt till den verkställande rättsliga myndigheten.

2. Om det inte är känt var den eftersökta personen befinner sig, får den utfärdande rättsliga myndigheten anmoda en eller flera av de nordiska staterna att efterlysa personen enligt respektive stats nationella efterlysningsförfarande. När uppehållsorten blir känd, skall den nordiska arresteringsordern skyndsamt sändas till den verkställande staten.

3. Den utfärdande rättsliga myndigheten får besluta om en registrering av den eftersökta personen i Schengens informationssystem (SIS), i enlighet med bestämmelserna i artikel 95 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna. En registrering i SIS skall anses vara likvärdig med en nordisk arresteringsorder, åtföljd av den information som beskrivs i artikel 7.1. Under en övergångsperiod, så länge SIS inte kan överföra all den information som be-

Artikel 11

Samtycke till överlämnande m.m.

1. Om den gripna personen lämnar sitt samtycke till att överlämnas, och eventuellt därutöver sitt samtycke till att lagföras för andra gärningar än de som omfattas av arresteringsordern enligt artikel 23.2 b, skall samtycket lämnas inför den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med den verkställande statens lagstiftning.

2. Varje stat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att samtycke enligt punkt 1 inhämtas under sådana förhållanden att det framgår att personen har samtyckt frivilligt och fullt medveten om följderna av samtycket. Den eftersökta personen skall i detta syfte ha rätt till juridiskt biträde.

3. Samtycket skall protokollföras i enlighet med den verkställande statens lagstiftning.

4. Samtycket kan återkallas i enlighet med nationell rätt i den verkställande staten.

Artikel 12

Hörande av den eftersökte

En gripen person, som inte samtycker till överlämnande enligt artikel 11, har rätt att bli hörd av den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med lagstiftningen i den verkställande staten.

Artikel 13

Beslut om överlämnande

1. Den verkställande rättsliga myndigheten skall, inom de tidsfrister och enligt de villkor som anges i denna konvention, avgöra om den eftersökta personen skall överlämnas.

2. Om den verkställande rättsliga myndigheten anser att de uppgifter som den utfärdande staten har lämnat inte är tillräckliga för att den skall kunna fatta beslut i frågan om överlämnande, skall den begära att utan dröjsmål få nödvändiga kompletterande uppgifter och får den bestämma en tidsfrist inom vilken uppgifterna skall ha kommit in till den, med beaktande av nödvändigheten att iaktta fristerna i artikel 14.

3. Den utfärdande rättsliga myndigheten får när som helst översända användbara kompletterande uppgifter till den verkställande rättsliga myndigheten.

Artikel 14

Tidsfrister och förfarande vid beslut om överlämnande

1. En nordisk arresteringsorder skall behandlas och verkställas med skyndsamhet.

2. I de fall då den eftersökta personen lämnar sitt samtycke till överlämnande, bör det slutgiltiga beslutet om överlämnande enligt den nordiska arresteringsordern fattas senast 3 dagar efter det att samtycket har lämnats.

3. I övriga fall bör det slutgiltiga beslutet om överlämnande enligt den nordiska arresteringsordern fattas senast 30 dagar efter det att den eftersökta personen har gripits.

4. I de fall då frågan om överlämnande enligt den nordiska arresteringsordern inte kan avgöras slutgiltigt inom de tidsfrister som anges i punkt 2 och 3, skall den verkställande rättsliga myndigheten skyndsamt underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta och ange skälen till dröjsmålet. I sådant fall skall beslut fattas så snart som möjligt.

5. Så länge något slutgiltigt beslut om verkställande av den nordiska arresteringsordern inte har fattats av den verkställande rättsliga myndigheten, skall denna säkerställa att det alltjämt finns materiella förutsättningar för överlämnande av personen.

6. Varje vägran att verkställa en nordisk arresteringsorder skall motiveras.

Artikel 15

Beslut vid konkurrerande framställningar

1. Om flera nordiska stater har utfärdat en arresteringsorder för samma person, skall den verkställande rättsliga myndigheten avgöra vilken av arresteringsorderna som skall verkställas, med vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt till brottens relativa svårhetsgrad och platsen för deras förövande, när de olika arresteringsorderna utfärdades samt om de har utfärdats för lagföring eller för verkställighet av påföljd.

2. Vid konkurrens mellan en nordisk arresteringsorder och en europeisk arresteringsorder eller en utlämningsframställning från ett tredjeland eller en medlemsstat i EU, skall den behöriga myndigheten i den verkställande staten avgöra om det är den nordiska arresteringsordern, den europeiska arresteringsordern eller utlämningsframställningen som skall ges företräde, med vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt de som anges i punkt 1 och i det tillämpliga instrumentet.

3. Denna artikel påverkar inte de nordiska staternas förpliktelser enligt Internationella brottmålsdomstolens stadga eller gentemot de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt.

Artikel 16

Privilegier och immunitet

1. Om den eftersökta personen har rätt till privilegier eller immunitet i den verkställande staten avseende lagföring eller verkställighet av påföljd, börjar tidsfristerna enligt artikel 14 inte löpa förrän privilegiet eller immuniteten har upphävts och den verkställande rättsliga myndigheten har informerats om detta. Den verkställande staten skall se till att de materiella förutsättningarna för ett faktiskt överlämnande finns, om personen inte längre har rätt till sådana privilegier eller sådan immunitet.

2. När upphävande av privilegier eller immunitet åligger en myndighet i den verkställande staten, skall den verkställande rättsliga myndigheten utan dröjsmål begära detta hos den behöriga myndigheten. När upphävandet av privilegier eller immunitet åligger en myndighet i en annan stat eller en internationell organisation, skall den utfärdande rättsliga myndigheten begära detta hos den myndigheten eller organisationen.

Artikel 17

Konkurrerande internationella förpliktelser

Denna konvention påverkar inte den verkställande statens åtaganden, om den eftersök-

ta personen har överlämnats eller utlämnats till denna stat från en medlemsstat i EU eller ett tredjeland och är skyddad mot vidare överlämnande i den ordning enligt vilken han eller hon utlämnades. Den verkställande staten skall vidta alla åtgärder som krävs för att utan dröjsmål begära samtycke från den stat som personen överlämnades eller utlämnades ifrån, så att han eller hon kan överlämnas till den utfärdande staten. Tidsfristerna enligt artikel 14 börjar inte löpa förrän från och med den dag då dessa specialitetsregler upphör att gälla.

Artikel 18

Underrättelse om beslut

Den verkställande rättsliga myndigheten skall omedelbart meddela den utfärdande rättsliga myndigheten om sitt beslut med anledning av en nordisk arresteringsorder.

Artikel 19

Tidsfrist för överlämnande

1. Den eftersökta personen skall överlämnas så snart som möjligt vid en tidpunkt som de berörda myndigheterna skall komma överens om.

2. Den eftersökta personen skall överlämnas senast 5 dagar efter det slutgiltiga beslutet om att verkställa den nordiska arresteringsordern.

3. Om det av särskilda skäl visar sig omöjligt att överlämna den eftersökta personen inom den frist som anges i punkt 2, skall den utfärdande och den verkställande myndigheten snarast bestämma en ny frist för överlämnande. Överlämnande skall ske senast 5 dagar efter det att fristen enligt punkt 2 har gått ut.

4. Om omständigheter som ligger utanför berörda staternas kontroll hindrar att personen överlämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 3, skall den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten omedelbart kontakta varandra och komma överens om en ny tidpunkt för överlämnandet.

5. Överlämnande kan i undantagsfall skjutas upp tillfälligt av allvarliga humanitära skäl, till exempel om det finns godtagbara skäl att anta att verkställigheten uppenbart skulle innebära en fara för den eftersökta personens liv eller hälsa. Överlämnandet skall ske så snart dessa skäl inte längre finns. Den verkställande rättsliga myndigheten skall omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta och komma överens om en ny tidpunkt för överlämnandet.

6. När de tidsfrister som anges i punkt 2—5 har löpt ut, skall personen, om han eller hon fortfarande är berövad friheten, försättas på fri fot.

Artikel 20

Uppskjutet eller villkorligt överlämnande

1. Den verkställande rättsliga myndigheten får, efter att ha fattat beslut om verkställighet av en nordisk arresteringsorder, skjuta upp överlämnandet av den eftersökta personen så att denna kan lagföras i den verkställande staten eller, om dom redan har fallit, i den staten kan avtjäna en påföljd som har dömts ut för en annan gärning än den som den nordiska arresteringsordern avser.

2. I stället för att skjuta upp överlämnandet får den verkställande rättsliga myndigheten tillfälligt överlämna den eftersökta personen till den utfärdande staten på villkor som skall överenskommas mellan den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten. Överenskommelsen skall vara skriftlig och villkoren är bindande för alla myndigheter i den utfärdande staten.

Artikel 21

Transitering

Personer som skall överlämnas från en nordisk stat till en annan nordisk stat får utan särskilt tillstånd föras över eller genom en eller flera andra nordiska staters territorium.

KAPITEL 3

FÖLJDER AV ÖVERLÄMNANDET

Artikel 22

Avräkning av tiden för frihetsberövande i den verkställande staten

1. Den utfärdande staten skall avräkna tiden för frihetsberövande, som beror på verkställighet av en nordisk arresteringsorder, från det totala frihetsberövande som skall avtjänas i den utfärdande staten som resultat av att ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd har dömts ut.

2. I detta syfte skall den verkställande rättsliga myndigheten, vid överlämnandet av den eftersökta personen, lämna alla uppgifter om hur länge personen har varit frihetsberövad på grundval av den nordiska arresteringsordern till den utfärdande rättsliga myndigheten.

Artikel 23

Möjligheter till åtal för andra brott

1. En person som, för lagföring eller för verkställighet av en påföljd, har överlämnats som en följd av en nordisk arresteringsorder, får ställas till ansvar för annat brott som är begånget före överlämnandet än det brott för vilket personen överlämnades, om inte

a) överlämnande för brottet inte hade kunnat ske enligt artikel 4,

b) överlämnande skulle ha vägrats enligt nationell rätt enligt artikel 27, eller

c) överlämnande skulle ha kunnat vägras enligt artikel 5.2 eller 5.4 och den verkställande staten inte samtycker.

2. Trots bestämmelserna i punkt 1 får en person som, för lagföring eller för verkställighet av en påföljd, har överlämnats som en följd av en nordisk arresteringsorder, ställas till ansvar för annat brott som är begånget före överlämnandet än det brott för vilket personen överlämnades, om

a) personen har haft möjlighet att lämna territoriet i den nordiska stat som han eller hon överlämnats till men inte har gjort detta

inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till det territoriet efter att ha lämnat det, eller

b) personen före eller efter överlämnandet har lämnat samtycke till att lagföras för andra brott.

Artikel 24

Vidareöverlämnande eller vidareutlämning

1. En person som, för lagföring eller verkställighet av en påföljd, har överlämnats till en annan nordisk stat får överlämnas vidare till en annan nordisk stat än den verkställande staten enligt en nordisk arresteringsorder utfärdad för ett brott som har begåtts före överlämnandet, om inte ett överlämnande från den ursprungliga staten till den nu utfärdande staten skulle ha vägrats enligt nationell rätt enligt artikel 26 eller artikel 27.

2. En person som har överlämnats till ett annat nordiskt land enligt en nordisk arresteringsorder får överlämnas vidare eller vidareutlämnas till en EU-stat eller vidareutlämnas till ett tredjeland enligt den utfärdande statens lagstiftning, för ett brott som har begåtts före överlämnandet, om

a) personen lämnar samtycke till detta,

b) personen har haft möjlighet att lämna territoriet i den nordiska stat som han eller hon överlämnats till men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till det territoriet efter att ha lämnat det, eller

c) den verkställande staten samtycker till detta. Samtycke får meddelas endast om överlämnande för brottet hade kunnat ske enligt den verkställande statens lagstiftning.

Artikel 25

Överlämnande av egendom

1. Den verkställande rättsliga myndigheten skall i enlighet med sin nationella lagstiftning, på begäran av den utfärdande rättsliga myndigheten eller på eget initiativ, beslagta och överlämna egendom som

a) kan behöva företes som bevis, eller

b) har förvärvats av den eftersökta personen till följd av brottet.

2. Sådan egendom som avses i punkt 1 skall överlämnas, även om den nordiska arresteringsordern inte kan verkställas på grund av att den eftersökta personen har avlidit eller avvikit.

3. Om den egendom som avses i punkt 1 är föremål för beslag eller förverkande på den verkställande statens territorium, får den staten, om egendomen behövs i samband med pågående straffrättsliga förfaranden, tillfälligt behålla eller överlämna den till den utfärdande staten på villkor att den återlämnas.

4. Rättigheter som den verkställande staten eller tredje man kan ha förvärvat i den egendom som avses i punkt 1 kvarstår. Om sådana rättigheter finns, skall den utfärdande staten återlämna egendomen utan kostnad till den verkställande staten så snart som möjligt efter det straffrättsliga förfarandet.

KAPITEL 4

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM ÖVERLÄMNANDE TILL ELLER FRÅN ISLAND

Artikel 26

Tillämpningsområde i fråga om egna medborgare

1. Tillämpningsområdet för den nordiska arresteringsordern, som det är definierat i artikel 2, gäller inte vid överlämnande av egna medborgare mellan, å ena sidan, Island, och, å andra sidan, Danmark, Finland, Norge och Sverige, se punkt 2—4.

2. Överlämnande från Island av en isländsk medborgare till Danmark, Finland, Norge eller Sverige får vägras, om inte den eftersökta personen vid tiden för gärningen sedan minst två år stadigvarande vistats i den utfärdande staten eller gärningen motsvarar brott, för vilket enligt isländsk rätt är stadgat fängelse i mer än fyra år.

3. Överlämnande från hemlandet av en dansk, finsk, norsk eller svensk medborgare till Island får vägras, om inte den eftersökta personen vid tiden för gärningen sedan minst två år stadigvarande vistats i Island eller gärningen motsvarar brott, för vilket enligt den verkställande statens rätt är stadgat fängelse i mer än fyra år.

4. Överlämnande för lagföring eller verkställighet av påföljd för flera gärningar kan ske, även om förutsättningarna enligt punkt 2 eller 3 är uppfyllda endast i förhållande till en av gärningarna.

Artikel 27

Tillämpningsområde i fråga om politiska brott

1. Tillämpningsområdet för den nordiska arresteringsordern, som det är definierat i artikel 2, gäller inte vid överlämnande för politiska brott mellan, å ena sidan, Island, och, å andra sidan, Danmark, Finland, Norge och Sverige, se punkt 2—5.

2. Överlämnande för ett politiskt brott från Island av en isländsk medborgare till Danmark, Finland, Norge eller Sverige får vägras.

3. Överlämnande för ett politiskt brott från hemlandet av en dansk, finsk, norsk eller svensk medborgare till Island får vägras.

4. Överlämnande av en utlänning för ett politiskt brott från Island till Danmark, Finland, Norge eller Sverige får vägras, om inte gärningen motsvarar brott enligt isländsk rätt eller omfattas av artikel 1, 2 eller 3 i Europarådets konvention av den 27 januari 1977 om bekämpande av terrorism.

5. Överlämnande av en utlänning för ett politiskt brott från Danmark, Finland, Norge eller Sverige till Island får vägras, om inte gärningen motsvarar brott enligt den verkställande statens rätt eller omfattas av artikel 1, 2 eller 3 i Europarådets konvention av den 27 januari 1977 om bekämpande av terrorism.

KAPITEL 5

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Förhållande till andra rättsliga instrument

1. Denna konvention skall tillämpas mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige.

2. Bestämmelserna i konventionen påverkar inte de nordiska staternas åtaganden enligt rambeslutet om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna eller andra utlämningsförfaranden med tredjeland.

3. De nordiska staterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser med medlemsstater i EU eller tredjeland efter konventionens ikraftträdande. Sådana avtal eller överenskommelser får inte påverka förbindelserna med nordiska stater som inte är parter i dessa.

Artikel 29

Ikraftträdande

1. De avtalslutande staterna kan tillträda denna konvention genom

- a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation eller godkännande, eller
- b) undertecknande med förbehåll för efterföljande ratifikation eller godkännande.

2. Ratifikationsinstrumenten deponeras hos det danska utrikesministeriet.

3. Det danska utrikesministeriet skall överända vidimerade kopior av ratifikationsinstrumenten till de avtalslutande staternas justitieministerier.

4. Konventionen träder i kraft tre månader efter att samtliga nordiska stater, enligt punkt 1, har förklarat sig bundna av konventionen. Konventionen träder dock i kraft i förhållande till Grönland och Färöarna tre månader efter att det danska justitieministeriet har underrättat det danska utrikesministeriet och övriga staters justitieministerier att konventionen skall gälla i förhållande till Grönland och Färöarna.

5. Innan samtliga stater har förklarat sig bundna av konventionen, kan de stater som har gjort en sådan förklaring avtala att konventionen skall träda i kraft dem emellan vid en tidigare tidpunkt än den som följer av punkt 4.

6. Framställningar om utlämning som tas emot före ikraftträdandet av konventionen skall handläggas enligt den hittillsvarande utlämningsordningen. För framställningar som

tas emot därefter skall de regler gälla som antagits av staterna i enlighet med denna konvention.

Utfärdat i Köpenhamn den 15 december 2005 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska respektive svenska, vilka samtliga texter har samma giltighet.

För Danmarks regering

För Finlands regering

För Islands regering

För Norges regering

För Sveriges regering